

Пейо Яворов

Не бой се и ела

По стъпките ми редом никне жълта злоба,
аз семето на зло неволно сея вред;
миг негде ако спра, пред мене зине гроба
на всеки идеал – и бързам пак напред,
тъй може би проклинан в майчина утроба...
Но ти ела, напук на орисия зла,
не бой се и ела.

И съсък на змии, и крясъци на жаби
аз чуя недосяган в тъмни самоти;
ден взора ми лови, нощ думите ми граби,
самси неведнъж обсипах с клевети,
че сила ме задавя сред безброя слаби...
Аз себе си ломя – от мене бягат Те,
но ти ела, дете.

Ела свидетелствуйвай – в мрачна безнадеждност
как чезна за доброто, как му вярвам аз;
ела свидетелствуйвай колко тепла нежност
душата ми опази в тоя леден мраз;
свидетелствуйвай още лудата безбрежност
на моята любов... Напук на участ зла,
не бой се и ела.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7122>]